

KOŚKAĆ (2) *vb impf*

kośkać (1), **koskać** *a.* kośkać (1); kośkać *RybGęśli*; kośkać *a.* koskać *Calag*.

Teksty nie oznaczają ó; a jasne.

inf kośkać (1). ◇ *part praes act* kośkając (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

1. *Klaskać w dłonie* (1) : Mit den henden platzen. Płęfąć. Koskác. Plaudere manibus *Calag* 352a.

2. *Prawdopodobnie baraszkować, bawić się [z kim]* (1) : Chłopek mozg podchmieliwłzy iedźie krzjąc zmiáftá A iego też w śwá z dziećmi kośkaiąc niewiáftá. *RybGęśli* B2.

Synonim: 1. klaskać.

IM